

Sygn. akt III K 328/20

PR 2 Ds. 105.2019

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Karolina Siwierska (spr.)

Sędziowie: Piotr Kurczewski

Ławnicy: Anna Graczyk, Danuta Kałasz, Małgorzata Tomaszewska

Protokolant: sekretarz sądowy Anita Sobczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Nowe Miasto w Poznaniu Agnieszki Nowickiej

po rozpoznaniu w Poznaniu na rozprawach w dniach 14.01.2021r., 19.03.2021r., 20.07.2021r., 01.10.2021r., 29.11.2021r., 31.01.2022r., 24.06.2022r., 29.09.2022r., 03.10.2022r., 17.10.2022r., 30.11.2022r., 13.02.2023r., 08.03.2023r., 29.03.2023r., 26.04.2023r., 06.06.2023r., 19.06.2023r.

sprawy:

P. M., syna B. i T. zd. N., ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 15 września 2018r. do bliżej nieustalonego dnia nie później niż do dnia 16 grudnia 2019r. w P. na terenie Aresztu Śledczego będąc osadzonym – tymczasowo aresztowanym do sprawy PO I Ds. 64.2018 działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby inne osoby w tym współosadzeni w Areszcie Śledczym w P. po jego opuszczeniu dokonali czynu zabronionego w postaci pozbawienia życia, zabicia G. N. tj. przestępstwa z art. 148 § 1 kk usiłował nakłaniać współosadzonych w tym okresie w Areszcie Śledczym w P. osób tymczasowo aresztowanych lub też odbywających karę pozbawienia wolności w tym R. Z. do tego w ten sposób, że publicznie w Areszcie Śledczym w P. wypowiadał w obecności współosadzonych K. C. oraz czterech osób występujących w charakterze świadków incognito o numerach (...), (...), (...), (...) groźby karalne pod adresem G. N. grożąc wskazanemu pozbawieniem życia lub spowodowaniem uszczerbku na zdrowiu G. N., przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę ich spełnienia, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ujawnienie jego działania przed organami ścigania

tj. przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i art. 11 § 2 kk

1. oskarżonego P. M. uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 15 września 2018 r. do dnia 16 grudnia 2019 r., na terenie Aresztu Śledczego w P., będąc osobą tymczasowo aresztowaną, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, usiłował nakłaniać nieustalone osoby oraz R. Z. do zabójstwa G. N. lub nakłaniać ich do podżegania innych osób do zabójstwa G. N. - tj. przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 148 § 1 kk i art. 18 § 2 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 § 1 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 14 § 1 kk i art. 19 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 21 stycznia 2020 r. godz. 11.55 i nadal,

3. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 6.384,21 zł, a na podstawie art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 23. 06. 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 600 zł.

sędzia Karolina Siwierska sędzia Piotr Kureczewski

Anna Graczyk Danuta Kałasz Małgorzata Tomaszewska

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 328/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	P. M.	w okresie od dnia 15 września 2018 r. do dnia 16 grudnia 2019 r., na terenie Aresztu Śledczego w P., będąc osobą tymczasowo aresztowaną, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, usiłował nakłaniać nieustalone osoby oraz R. Z. do zabójstwa G. N. lub nakłaniać ich do podżegania innych osób do zabójstwa G. N. - tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p><u>Kontekst wydarzeń:</u></p> <p>Prokuratura Okręgowa w P. prowadziła postępowanie przygotowawcze o sygnaturze PO I Ds. 64.2018 przeciwko P. M.. W sprawie tej, która aktualnie toczy się przed Sądem Rejonowym P. wP. pod sygnaturą VIII K 317/19 oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k., z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., z art. 191 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2</p>	częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. M.	k. 131-135, 151-152, 950-952, 1249-1252, 1262, 2102-2103	

k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych na szkodę G. N..

Od 2013 r. P. M. utrzymywał stosunki biznesowe z G. N., który prowadził działalność gospodarczą polegającą na handlu alkoholem. W styczniu i maju 2015 roku, P. M. pożyczył G. N. łącznie 1.600.000 zł. Pomimo spłaty całego zadłużenia, P. M. dochodził dalszych płatności od G. N. grożąc mu i jego rodzinie okaleczeniem i śmiercią. Pokrzywdzony bał się spełnienia tych gróźb, albowiem zdarzyło się, że oskarżony z kolegą - P. B. w celu wymuszenia zwrotu pieniędzy zamknęli pokrzywdzonego w pokoju hotelowym w P. i go pobili. Do chwili zgłoszenia przestępstwa G. N. przekazał P. M. pieniądze w kwocie około 5.000.000 zł, a zatem znacznie przekraczającej pierwotnie pożyczoną sumę. W końcu G. N. nie był w stanie dalej płacić i w obawie o bezpieczeństwo swoje i swojej rodziny zawiadomił Policję.

W dniu 15 września 2018 roku, P. M., P. B. i S. W. zostali zatrzymani przez Policję na terenie posesji G. N., na którą wdarli się przeskakując przez ogrodzenie.

Następnie Sąd Rejonowy P. w P. zastosował

wobec P. M. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania.

G. N. i jego rodzina zostali objęci ochroną policyjną.

Pobył w Areszcie Śledczym w P.:

Oskarżony przebywając w Areszcie Śledczym w P. głośno i otwarcie mówił o swojej nienawiści do G. N., którego obwiniał o swoje aresztowanie. Planował zemstę, chciał doprowadzić do śmierci pokrzywdzonego. Szukał osoby, która mogłaby podjąć się zabójstwa pokrzywdzonego lub która mogłaby znaleźć osobę, która by się tego podjęła.

W marcu i na początku kwietnia 2019 roku oskarżony przebywał w jednej celi z K. C. i R. Z.. Oskarżony wielokrotnie opowiadał o swoich relacjach z G. N., twierdząc, że został przez niego pomówiony i aresztowany. Mówił, że mu tego nie daruje i że chce żeby został „odjebany”. Zapytał R. Z., czy mógłby zorganizować zabójstwo N.. Z. zgodził się to załatwić za kwotę 30.000 zł. Po opuszczeniu aresztu przez R. Z., żona P. M., A. M. (1), miała mu przekazać pieniądze. Oskarżony podał R. Z. numer telefonu swojej żony. Po opuszczeniu aresztu R. Z. kontaktował

<p>się z A. Z. telefonicznie i kilka razy się z nią spotkał.</p> <p>Później, kiedy K. C. ponownie trafił do tej samej celi co P. M., dowiedział się od niego, że R. Z. został zwolniony z aresztu i otrzymał od A. M. (1) 30.000 zł.</p>			
zeznania K. C.	k. 2-3, 4-7, 17-18, 105-106, 105a-106, 357-359, 1919-1922 (zał. nr 1), 1253c-1259, 2286-2288		
zeznania G. N.	k. 58-60, 1253a-1253c		
zeznania R. Z.	k. 898-901, 1935-1937, 1560-1563, 2657, 2658		
zeznania świadka incognito (...)	k. 82-85, 1558-1560, 2257-2259		
zeznania świadka incognito (...)	k. 87-89, 1476-1479		
zeznania świadka incognito (...)	k. 91-94, 2654-2655		
zeznania świadka incognito (...)	k. 97-99, 1333-1335, 2260-2261		
opinia ustna M. Z.	k. 2288-2290		
Pismo z Służby Więziennej wraz z kopertą k.11-13 zawierają dane osadzonych	k. 9-13		
Pismo z AŚ P.	k. 26		
Pismo z AŚ P.	k. 29-30		

Notatka urzędowa	k. 45	
Protokół przeszukania miejsca zameldowania P. M.	k. 63-67	
Protokół przeszukania miejsca zamieszkania P. M.	k. 79-81	
Tablice poglądowe nr 1-5	k. 100-104	
Protokół okazania	k. 105-106a	
Tablice poglądowe nr 1-2 + koperta z danymi	k. 107-109	
Protokół przeszukania celi P. M.	k. 121-123	
Protokół zatrzymania rzeczy teczek z AŚ dot. P. M.	k. 125-127	
Protokół oględzin kalendarza z załącznikami	k. 185-224	
Odpis wyroku XVIII K 9/10 Sąd Okręgowy w Łodzi	k. 231-283	
Odpisy wyroków III K12/09 i III K 67/09 Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim	k. 285-295	
Dane CZSW dot. pobytów P. M. w ZK i AŚ oraz osadzenia i kar dyscyplinarnych	k. 306-325	
Odpis wyroku XK 237/13 Sądu Rejonowego dla	k. 406-407	

Łodzi Widzewa X Wydział Zamiejscowy w Brzezinach		
(...) Sp. z o. o. oraz pendrive	k. 469-472	
Protokół oględzin przedmiotów ujawnionych w celi P. M.	k. 562-569	
Notatka urzędowa dot. świadków	k. 607	
Dane od operatorów z płytami	k. 623-629	
Pismo z KPP w L. dot. świadka	k. 607	
Dane od operatorów z płytami	k. 623-629	
Karta karna	k. 644-646	
Dane od operatorów z płytami	k. 654-662	
Dane dot. telefonów	k. 668-669	
Pismo dot. świadka KP (...) w Z.	k. 710	
Pismo dot. świadka KPP I.	k. 714	
Kopia materiałów z akt dot. świadka K. C.	k. 720-876	
Notatka odnośnie numerów telefonów	k. 915-915v	
Notatka dot. świadków	k. 916-917	

Pismo z SR W.	k. 923		
Akta sprawy SR w Wągrowcu o sygn. akt II K 60/19	---		
Akta sprawy SR Poznań Stare Miasto w Poznaniu III Wydział Karny – VIII K 317/19	---		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-----	-----	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	wyjaśnienia P. M.	Oskarżony co prawda nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednak potwierdził pewne niesporne okoliczności związane z jego znajomością z G. N.	

		<p>i pobytem w areszcie śledczym, które były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
1.1.1.	zeznania K. C.	<p>K. C. dzielił celę w Areszcie Śledczym w P. z oskarżonym P. M. i R. Z.. Był świadkiem rozmów pomiędzy nimi, których treść przytoczył w swoich zeznaniach. Twierdził, że oskarżony pytał R. Z., czy pomoże mu „odjechać” G. N., przy czym oferował mu za jego zabójstwo kwotę 30.000 zł. R. Z. przystał na tę propozycję. Po czasie K. C. dowiedział się, że Z. otrzymał umówioną kwotę od żony oskarżonego.</p> <p>Sąd dał wiarę zeznaniom K. C., albowiem były konsekwentne, zgodne z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Ponadto znalazły potwierdzenie w innych wiarygodnych dowodach, a mianowicie zeznaniach świadków incognito. O wiarygodności zeznań K. C. świadczy również fakt, że były bardzo szczegółowe i uporządkowane chronologicznie, co z kolei wskazuje na to, że świadek musiał opisywać realne zdarzenia, w których osobiście uczestniczył. Ponadto K. C. logicznie wyjaśnił z jakiego powodu postanowił współpracować z organami ścigania, a jego motywacja jest w pełni zrozumiała</p>	

		<p>i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego. Trzeba podkreślić, że K. C. był wielokrotnie przesłuchiwany i niezmiennie przedstawiał przebieg zdarzeń. Pojawiające się w jego relacjach drobne rozbieżności, czy nieścisłości niewątpliwie wynikały z upływu czasu i związanego z tym procesem zapominania szczegółów, a nie z chęci celowego wprowadzenia w błąd organów ścigania, czy wymiaru sprawiedliwości. Należy dodać, że K. C. nie miał powodów, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego, chociaż niewątpliwie miał powody do obaw, że ze strony oskarżonego grozi mu realne niebezpieczeństwo. Reasumując Sąd uznał, że zeznania K. C. spełniały kryteria wiarygodności, wobec czego dał im wiarę.</p>	
1.1.1.	<p>zeznania świadka incognito (...)</p>	<p>Za wiarygodne uznał Sąd zeznania świadków incognito. Świadcowie ci na różnych etapach pobytu oskarżonego w areszcie przebywali z nim w jednej celi i słyszeli jak oskarżony odgrażał się pokrzywdzonemu i chciał się na nim zemścić za to, że został przez niego aresztowany.</p> <p>Z zeznań świadków incognito wynika, że oskarżony żywił nieukrywaną wrogość do G. N., planował jego</p>	

		<p>zabójstwo i szukał osoby, która mogłaby to zrobić lub zorganizować.</p> <p>Zeznania świadków są konsekwentne i co do kluczowych elementów spójne i logiczne, korespondują nadto z zeznaniami K. C.. Świadkowie podawali różne szczegóły dotyczące znajomości oskarżonego i pokrzywdzonego, co uwiarygadnia ich relacje.</p> <p>Należy zaznaczyć, że żaden ze wskazanych świadków nie pozostawał w konflikcie z oskarżonym i nie miał interesu w tym, aby składać niekorzystne, obciążające go zeznania. Fakt, iż świadkowie nie chcieli ujawnić swojej tożsamości niewątpliwie wynikał z obawy o własne bezpieczeństwo.</p>	
zeznania świadka incognito (...)			
zeznania świadka incognito (...)			
zeznania świadka incognito (...)			
1.1.1.	zeznania G. N.	<p>Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania G. N., który rzeczowo, konsekwentnie i logicznie zrelacjonował historię swojej znajomości z oskarżonym. Podkreślił, że nadal obawia się P. M.. Jego zeznania pozostawały w zgodzie</p>	

		z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie.	
1.1.1.	zeznania M. Z.	Biegła zeznawała na okoliczność wpływu leków psychotropowych na organizm i zachowanie K. C., w szczególności czy wpływały na jego percepcję i pamięć. Biegła udzieliła szczegółowych odpowiedzi na zadawane jej pytania. Sąd nie miał żadnych powodów, aby podważać wiarygodność opinii biegłej, tym bardziej, że jej wiedza, doświadczenie zawodowe i bezstronność nie budziły żadnych zastrzeżeń.	
1.1.1.	Dokumenty	Za wiarygodne Sąd uznał wszystkie dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, albowiem ich treść i autentyczność nie budziły żadnych wątpliwości. Strony ich nie kwestionowały, do czego i Sąd nie miał powodów.	
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	wyjaśnienia oskarżonego	P. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zaprzeczył,	

		<p>że planował zabójstwo G. N. i że w areszcie szukał kogoś, kto go zabije lub zorganizuje jego zabójstwo. Starał się też podważyć wiarygodność K. C..</p> <p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w ww. zakresie uznając, że stanowiły realizację przyjętej przez niego linii obrony mającej na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej. Wyjaśnienia oskarżonego nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym i były sprzeczne z innymi wiarygodnymi dowodami.</p>	
1.1.1.	zeznania R. Z.	<p>Zeznania R. Z. Sąd ocenił jako niewiarygodne. Świadek nie potwierdził zeznań K. C. zaprzeczając, że oskarżony wyrażał chęć zabójstwa pokrzywdzonego i poszukiwał sprawcy tego przestępstwa.</p> <p>Świadek niewątpliwie miał powody, aby zaprzeczać zeznaniom K. C., albowiem w innym wypadku jego rola procesowa w niniejszej sprawie mogłaby ulec zmianie.</p>	
1.1.1.	zeznania T. M.	<p>T. M. jest matką oskarżonego. Świadek odmówiła składania zeznań w niniejszej sprawie.</p>	

1.1.1.	zeznania A. M. (1)	A. M. (1) jest żoną oskarżonego. Świadek odmówiła składania zeznań w niniejszej sprawie.	
1.1.1.	zeznania B. F.	Wymienieniu świadkowie to strażnicy pracujący w Areszcie Śledczym. Ich zeznania okazały się nieprzydatne dla ustalenia stanu faktycznego.	
zeznania J. S.			
1.1.1.	zeznania Z. P.	<p>Wymienieni świadkowie to osadzeni w Areszcie Śledczym w P.. Część z nich na różnych etapach pobytu oskarżonego w areszcie przebywała z nim w jednej celi. Część z nich natomiast kojarzyła oskarżonego jedynie ze „spacerniaka”. Pozostali nie znali lub nie kojarzyli oskarżonego.</p> <p>Jednak nawet Ci świadkowie, którzy znali powody osadzenia oskarżonego w areszcie i słyszeli jak opowiadał o swoich relacjach z pokrzywdzonym, że chce odzyskać dług, zaznaczali, że oskarżony nie mówił, że chce zrobić krzywdę G. N.. Zdaniem Sądu taka postawa świadków może wynikać z solidarności z oskarżanym, z niechęci do donoszenia na innych lub z obawy o własne bezpieczeństwo.</p> <p>W związku z powyższym, zeznania ww. świadków</p>	

	Sąd uznał za nieprzydatne dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.
zeznania M. P. (1)	
zeznania T. N.	
zeznania K. D.	
zeznania P. K.	
zeznania M. K.	
zeznania A. S. (1)	
zeznania K. M. (1)	
zeznania A. S. (2)	
zeznania A. S. (3)	
zeznania P. P. (2)	
zeznania J. J.	
zeznania B. K.	
zeznania M. S. (1)	
zeznania R. H.	
zeznania H. L.	
zeznania P. J.	
zeznania M. S. (2)	
zeznania K. O.	

zeznania D. Ł.	
zeznania R. B.	
zeznania K. T.	
zeznania M. G.	
zeznania K. J.	
zeznania M. B.	
zeznania Z. P.	
zeznania M. K.	
zeznania S. B.	
zeznania D. B.	
zeznania A. M. (2)	
zeznania R. W.	
zeznania M. Ł.	
zeznania J. K. (1)	
zeznania Ł. Ł.	
zeznania D. K.	
zeznania M. P. (2)	
zeznania D. W.	
zeznania D. C.	
zeznania D. D.	

zeznania K. R.			
zeznania J. K. (2)			
zeznania D. R.			
zeznania A. M. (3)			
zeznania K. I.			
zeznania J. Z.			
zeznania W. P.			
zeznania M. M.			
zeznania A. S. (4)			
zeznania K. M. (2)			
zeznania W. N.			
zeznania R. G.			
zeznania A. S. (5)			
zeznania M. S. (3)			
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	P. M.

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Oskarżonemu Prokurator zarzucił popełnienie przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k.</p> <p>Sąd po analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonał zmiany opisu i kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego uznając, że wypełnił on znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k.</p> <p>Zgodnie z art. 18 § 2 k.k. odpowiada za podżeganie ten, kto chcąc, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłania ją do tego. Znamiona podżegania nie określają w żaden sposób formy nakłaniania, co oznacza, że może być ono realizowane w dowolny sposób, byleby tylko z zachowania nakłaniającego można było odczytać, iż jest ono nakierowane na wywołanie u osoby nakłanianej decyzji popełnienia określonego zachowania. Tym samym nakłanianie, aby mogło być uznane za podżeganie, nie musi mieć postaci</p>	

presji psychicznej wywieranej na osobę nakłanianą, ale właśnie z uwagi na to, iż znamiona podżegania nie określają w żaden sposób formy nakłaniania, może ono przybierać postać prośby, polecenia, zlecenia, rady, propozycji, sugestii (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2007 r., sygn. akt V K.K. 31/07). Podżeganiem jest również zlecenie innej osobie popełnienia przestępstwa w zamian za korzyść majątkową lub osobistą (wyrok SN z dnia 3 kwietnia 2006 r., V K.K. 316/05, OSNKW 2006, nr 5, poz. 52). Podżegacz nie musi znać osobiście bezpośredniego wykonawcy, wystarczy, że jest to osoba konkretna, niekoniecznie zindywidualizowana w postępowaniu co do tożsamości z imienia i nazwiska. Konstrukcja podżegania łańcuskowego jest akceptowana zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie. Podżeganie może być popełnione w formie usiłowania, i to zarówno wtedy, gdy usiłujący bezskutecznie nakłania do czynu zabronionego o znamionach określonych w przepisach części szczególnej kodeksu karnego, jak i wtedy, gdy bezskutecznie nakłania do czynu zabronionego o znamionach podżegania (uchwała SN z dnia

21 października 2003 r., I KZP 11/03, OSNKW 2003, nr 11-12, poz. 89, wyrok SA w Lublinie z dnia 21 stycznia 2014 r. II AKa 200/13). „Podżegacz niemający bezpośredniego dostępu do osoby, którą chce nakłonić do pożądanego dla siebie działania, może posłużyć się osobą trzecią. Posłużenie się osobą trzecią w roli pośrednika nie odbiera działaniu cech podżegania (wyrok SN z dnia 03 grudnia 1964 r., VI KO 36/62, OSPiKA 1966, z. 10, poz. 12). Jednocześnie można nakłaniać tylko w zamiarze bezpośrednim i tylko poprzez działanie, nie zaś zaniechanie.

Mając na uwadze powyższe rozważania, w ocenie Sądu, w niniejszej sprawie mamy do czynienia z tzw. podżeganiem pośrednim, inaczej: podżeganiem łańcuszkowym czy podżeganiem do podżegania (uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 21 października 2003 r. I KZP 11/03). Sąd Najwyższy wskazuje, że „

podżeganie może być popełnione w formie usiłowania

”, a „skoro według art. 13 § 1 k.k. dla zaistnienia usiłowania konieczne są trzy elementy: zamiar popełnienia czynu zabronionego, zachowanie zmierzające bezpośrednio

do jego dokonania oraz brak jego dokonania – to brak jest jakichkolwiek argumentów, by nie uznać za usiłowanie podżegania do zabójstwa np. zdarzenia polegającego na tym, że osoba A nakłaniała osobę B do zabicia osoby C, ale było to nakłanianie bezskuteczne, tzn. nie udało się jej w psychice osoby B wywołać zamiaru zabicia osoby C”.

Jednocześnie orzekający Sąd przyjął, że kiedy podżegacz swój przekaz obejmujący nakłanianie do popełnienia czynu zabronionego kieruje do osoby obiektywnie zdolnej do podjęcia decyzji o dokonaniu czynu zabronionego, do którego jest nakłaniania, a nadto robi to w sposób zapewniający jego odbiór i zrozumienie przez osobę nakłanianą, to zachowanie podżegacza stanowi usiłowanie udolne w rozumieniu art. 13 § 1 k.k., a nie usiłowanie nieudolne w rozumieniu art. 13 § 2 k.k.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że oskarżony swoim zachowaniem usiłował nakłonić nieustalone osoby i R. Z. do zabójstwa G. N. lub nakłonić ich do podżegania innych osób do zabójstwa G. N.. Oskarżony chciał wywołać u nich

zamiar popełnienia czynu
zabronionego
polegającego na zabójstwu
pokrzywdzonego lub
zamiar podżegania
kolejnych osób do
zabójstwa
pokrzywdzonego.

Oskarżony bowiem
przebywając w areszcie
śledczym wielokrotnie
i głośno wyrażał
swoją wrogość, czy
wręcz nienawiść wobec
pokrzywdzonego, którego
obwiniał o swoje
aresztowanie i mówił
wprost o zamiarze
jego zabójstwa poszukując
osoby, która by się
tego osobiście podjęła lub
pomogła znaleźć osobę,
która by to zrobiła.
Osobą, która zgodziła
się pomóc oskarżonemu
był R. Z., z którym
oskarżony uzgodnił nawet
wysokość wynagrodzenia
za przyjęcie zlecenia
zabójstwa
pokrzywdzonego. Do
zabójstwa
pokrzywdzonego jednak
nie doszło, wobec czego
działanie oskarżonego
należało zakwalifikować
jako usiłowanie.
Oskarżony jednak swoim
zamiarem obejmował
urzeczywistnienie
wszystkich ustawowych
znamion przypisanego mu
przestępstwa.

Z uwagi na fakt,
iż zachowania P.
M. objęte były z
góry powziętym zamiarem
oraz podejmowane były
w krótkich odstępach

<p>czasu, zasadnym było potraktowanie ich jako jednego czynu ciągłego zgodnie z treścią przepisu art. 12 § 1 k.k.</p> <p>Mając na uwadze przytoczone rozważania należało stwierdzić, że zachowanie oskarżonego P. M. wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k.</p>			
#	<p>Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	-----	-----
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

#	<p>Warunkowe umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

#	<p>Umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwiąże o powodach umorzenia postępowania			

#	Uniewinnienie	-----	-----
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach uniewinnienia			

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. M.	1.	1.	<p>Uznając winę oskarżonego P. M. w zakresie przypisanego mu czynu za udowodnioną, Sąd wymierzył mu karę 8 lat pozbawienia wolności jako adekwatną do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił. Sąd uwzględnił przy tym warunki i właściwości osobiste oskarżonego, sposób jego życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a także jego motywację.</p> <p>Karę za podżeganie wymierza się w granicach</p>

przewidzianych dla sprawstwa, a przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 8, karą 25 lat pozbawienia wolności albo karą dożywotniego pozbawienia wolności.

Sąd wymierzył zatem oskarżonemu najniższą z kar przewidzianych za przestępstwo, którego się dopuścił mając na uwadze przede wszystkim fakt, że do przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. ostatecznie nie doszło, chociaż nie można wykluczyć, że jest to efekt ochrony policyjnej, która została przydzielona pokrzywdzonemu i jego rodzinie i pod którą w dalszym ciągu przebywa.

Sąd nie skorzystał z możliwości nadzwyczajnego złagodzenia kary wymierzonej oskarżonemu przede wszystkim z uwagi na jego wcześniejszą wielokrotną karalność sądową, która świadczy o wysokim stopniu zdemoralizowania oskarżonego i jego bezrefleksyjności.

Jednocześnie Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących, które mogłyby przemawiać na korzyść oskarżonego.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara spełni swoją funkcję w zakresie kształtowania przyszłej

			postawy oskarżonego, a jednocześnie wypełni cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. M.	2.	2.	Na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres jego tymczasowego aresztowania.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

3.	O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie przepisów powołanych w pkt. 3 wyroku. W ocenie Sądu nie było podstaw do zwolnienia oskarżonego z obowiązku ich uiszczenia.	
1Podpis		
sędzia Karolina Siwierska sędzia Piotr Kurczewski		